

[Finansministeren.]

ret køl, desto mere vil vi blive agtede i udlandet, desto bedre vil vi være i stand til selvstændigt at fremsætte vore synspunkter overfor andre lande. Det tiltrænger ikke nogen nærmere forklaring, at hvis vor udenlandske gæld bliver for stor, vil det gå ud over den uafhængighed, hvormed vi kan tale i landenes kor. Det er derfor vigtigt, at vi med godt humør påtager os de besværligheder, som situationen bringer os; de er jo iøvrigt ikke store i forhold til, hvad mange har oplevet.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

De tre første sager på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven (angående de statsanerkendte sygekassers medicin- ydelse).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3478).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ragnhild Andersen: Mit parti kan ikke stemme for dette lovforslag. Der er ikke i lovforslaget rørt ved nogle af de problemer, der rettelig burde have været rørt ved. Forslaget indeholder intet om forøget statsstøtte til de mindrebemidlede sygekassemedlemmers medicin og intet om øget statstilskud til sygekasseordningen overhovedet, skønt behovet herfor er meget stort. Lovforslaget betyder som helhed en social forringelse på ca. 10 mill. kr., som det nu pålægges de mindrebemidlede sygekassemedlemmer selv at udrede.

Mit parti vil derfor undlade at stemme for lovforslaget.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg skal ikke indlade mig i en diskussion om de problemer, som vi allerede tidligere har drøftet omkring dette

lovforslag, men jeg ønsker her blot at slå fast, at hele sygekasseordningen ligger til overvejelse og på et eller andet tidspunkt vil blive taget op til en rationel løsning og forhåbentlig forbedring, medens det forslag, som behandles her, er et forslag, som er fremsat fra sygekassernes side, og som jeg har videreført. Udvalget anbefaler enstemmigt lovforslaget og ønsker det hurtigt gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 101 stemmer; 4 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om rettens pleje (midlertidig udvidelse af Højesteret).

(Første behandling findes i tidenden sp. 2184, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1291).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredie behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lorentzen): Det er, som det fremgår af bemærkningerne til selve lovforslaget, antallet af uafgjorte sager ved Højesteret, der har motiveret dette lovforslag. Udvalget har den opfattelse, som antagelig deles af os alle, at det er et rimeligt krav fra befolkningens side, at retssagernes afgørelse ikke unødigt skal forhaltes på grund af, at domstolene har for mange sager, og jeg personlig anser det for et uomtvisteligt gode, at sagerne ikke trækkes i langdrag, men får en ret hurtig afgørelse, både når det drejer sig om borgerlige sager og ikke mindre, når det drejer sig om straffesager. Naturligvis er der også andre årsager til, at sagerne trækkes i langdrag, men disse årsager ligger udenfor lovforslaget og det foreliggende spørgsmål, og derfor skal jeg ikke berøre dem. Sagen er jo nemlig den, at det langt fra altid er domstolenes skyld, at